

24. ročník, úloha I. 4 ... bublifuk (5 bodů; průměr 2,67; řešilo 15 studentů)

Mára si koupil bublifuk a jal se na balkoně vyfukovat bubliny, venku byl stálý atmosférický tlak p_0 . Když se mu jedna obzvláště povedla (měla poloměr r a hmotnost mýdlové vody byla m), zamyslel se a vypočítal její celkovou tepelnou kapacitu. Učiňte totéž.

Jakub zavzpomínal, jak kdysi na náboji spočítal jeden příklad

Nejprve provedeme předběžné pozorování, které nám osvětlí, co je to povrchové napětí σ . Pokud bychom povrch kapaliny rozřízli, z obou částí by se vytvořily kuličky. Proto si představujeme, že v myšleném řezu drží pohromadě každý úsek délky Δl malí skřítkové silou o velikosti

$$\Delta F = \sigma \Delta l \quad (1)$$

a směru kolmém k rovině řezu. Vynásobením (1) kouskem dráhy Δs ve směru působení síly dostáváme změnu potenciální energie při zvětšení povrchu ΔA

$$\sigma \Delta l \Delta s = \sigma \Delta A.$$

Bublinu rozřízneme středem, čímž vznikne obvod $2\pi r$ a odpovídající síla $4\pi r\sigma$ za vnitřní i vnější povrch bubliny, kde r značí poloměr bubliny. Tu musí vyrovnat tlak uvnitř plynu p působící na průřezu πr^2 . Z rovnosti sil vyjde

$$p = \frac{4\sigma}{r},$$

což lze snadno zobecnit tak, že $p \mapsto p - p_0$ znamená přetlak.

Tepelná kapacita C se definuje jako teplo Q , které musíme dodat, abychom zvýšili teplotu tělesa o jednotku

$$Q = C\Delta T,$$

zatímco atmosférický tlak se nemění. Tepelná kapacita říká, jak je těžké těleso ohřívat, jak moc tepla se do něho vejde při jednotkovém zahřátí. Pro dodané teplo platí

$$Q = c\Delta T + \Delta U + \Delta U_{\text{pov}}, \quad (2)$$

kde první člen vyjadřuje, že se mýdlová voda ohřívá s kapacitou c , druhý člen odpovídá vnitřní energii plynu $\Delta U = C_V\Delta T$, kde C_V se nazývá kapacita plynu při konstantním objemu a třetí člen vyjadřuje změnu potenciální energie uložené na površích $\Delta U_{\text{pov}} = 2\sigma\Delta A$.

Stačí nám tedy zjistit, jak se změní plocha ΔA při změně teploty ΔT . Přitom vyjdeme z vzorce pro objem koule $V = Ar/3$, který je stejný jako vzorec pro objem kužele, a ze stavové rovnice ideálního plynu

$$nRT = pV = \left(p_0 + \frac{4\sigma}{r}\right)V = p_0V + \frac{4\sigma}{3}A,$$

kde n značí látkové množství plynu a R plynovou konstantu. Z této rovnice zjistíme snadno přírůstky

$$nR\Delta T = p_0\Delta V + \frac{4}{3}\sigma\Delta A. \quad (3)$$

Zbývá najít vztah mezi přírůstkem plochy a objemu (podrobně viz kap. 0 letošního seriálu). Ze vztahu pro délkovou a objemovou roztažnost plyne

$$3 \frac{\Delta r}{r} = \frac{\Delta V}{V}$$

a analogický vztah můžeme napsat pro plošné přírůstky

$$2 \frac{\Delta r}{r} = \frac{\Delta A}{A}.$$

Ovšem z roznásobení poslední rovnice máme

$$\frac{1}{2} r \Delta A = A \Delta r = \Delta V,$$

kde poslední rovnost má u koule názorný geometrický význam, kterého se používá při odvození vztahu pro objem koule: Přírůstek objemu je přibližně „kvádr“ o podstavě A a výšce Δr .

Dosazením do stavové rovnice (3)

$$nR\Delta T = \frac{r}{2} \left(p_0 + \frac{8\sigma}{3r} \right) \Delta A.$$

a do rovnice zachování energie (2) dostáváme kapacitu bubliny

$$C = c + C_V + \frac{4\sigma}{r} \frac{nR}{p_0 + \frac{2}{3} \frac{4\sigma}{r}} = c + C_V + \frac{nRp'}{p_0 + \frac{2}{3} p'}, \quad (4)$$

v níž rozhoduje kapilární přetlak $p' = 4\sigma/r$.

Je jasné, že bychom mohli ekvivalentně uvažovat práci plynu $(p - p_0) \Delta V$, kde ΔV značí změnu objemu. Pak bychom místo posledního členu v (2) dostali práci konanou plynem

$$(p - p_0) \Delta V = \frac{4\sigma}{r} \left(\frac{1}{2} r \Delta A \right) = \frac{4\sigma}{r} \frac{nR\Delta T}{p_0 + \frac{2}{3} \frac{4\sigma}{r}},$$

což dá poslední člen v (4). Pro monoatomární plyn $C_V = \frac{3}{2} nR$ lze například kapacitu zapsat

$$C = c + \frac{3}{2} nR \left(1 + \left(1 - \frac{p_0}{p_0 + \frac{2}{3} p'} \right) \right),$$

takže vidíme, že člen z povrchového napětí má stejnou velikost jako kapacita plynu pouze pro malinké bublinky $p' \rightarrow \infty$ a že pro velké bubliny $p' \rightarrow 0$ se povrchové napětí vůbec neuplatní, což jsme čekali.

Jakub Michálek
jmi@fykos.cz

Fyzikální korespondenční seminář je organizován studenty UK MFF. Je zastřešen Oddělením pro vnější vztahy a propagaci UK MFF a podporován Ústavem teoretické fyziky

UK MFF, jeho zaměstnanci a Jednotou českých matematiků a fyziků.

Toto dílo je šířeno pod licencí Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.

Pro zobrazení kopie této licence, navštivte <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>.